

Sygnatura akt VI C 1890/13

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 8 kwietnia 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Krzyków we Wrocławiu VI Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Andrzej Michór

Protokolant: Bartosz Jakus

po rozpoznaniu w dniu 8 kwietnia 2014 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa (...) S.a.r.l. w Luxembourg

przeciwko K. T.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt VI C 1890/13

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...)à r.l. Luxembourg wniosła o zasądzenie od pozwanego K. T. kwoty 649,60 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od poszczególnych kwot składających się na należność główną od dnia po dniu ich wymagalności do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu wedle norm przepisanych. W uzasadnieniu strona powodowa wskazała, że na podstawie umowy cesji przejęła od (...) S.A. prawa do wierzytelności wobec pozwanego z tytułu umowy abonamentowej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 3.07.2012 r. między (...) S.A. w W. oraz (...)à r.l. Luxembourg sporządzona została umowa sprzedaży wierzytelności. Wskazano w niej, że jej przedmiotem są wierzytelności wskazane w liście wierzytelności na płycie CD.

(dowód: umowa z 3.07.2012 r. k. 22-23)

Do umowy sporządzony został przez (...) sp. z o.o. w W. częściowy wykaz wierzytelności w formie pisemnej na łączną kwotę 649,60 zł ze wskazaniem numeru noty, daty płatności oraz danych dłużnika, na którym brak podpisu i danych osoby, która go sporządziła.

(dowód: częściowy wykaz wierzytelności k. 21/2)

Na piśmie bez logo sporządzono zawiadomienie o tym, że w dniu 3.07.2012 r. wierzytelność wobec pozwanej w kwocie 649,60 zł została przelana na rzecz (...)à r.l. Luxembourg. W piśmie tym nie wskazano ani danych umowy, z której wierzytelność ma wynikać, ani faktur, których ono dotyczy. Pod pismem widnieje podpis i pieczęć K. P., który wedle pieczęci jest executive member (...)à r.l. Luxembourg.

(dowód: zawiadomienie k. 21)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszym rzędzie należy wskazać, iż postępowanie w niniejszej sprawie miało charakter uproszczony – a co za tym idzie - obowiązuje w nim zasada prekluzji dowodowej stosownie do art. 505⁵ k.p.c.

Strona powodowa reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika nie wskazała jakichkolwiek dowodów na okoliczność istnienia oraz przejęcia długu. Nie wykazano bowiem, że osoby, które podpisały się na umowy cesji za cedenta były uprawnione do reprezentacji tej spółki. Nadto – co wymaga szczególnego podkreślenia - nie dołączono umowy, z której wynikać miało zadłużenie pozwanego, bądź faktur. Częściowy wykaz wierzytelności sporządzony został nadto przez (...) Sp. z o.o., a nie (...) à r.l. Luxemburg i brak na nim nadto podpisów osoby reprezentującej cedenta. R. – załączone dokumenty nie wskazują na fakt istnienia samej wierzytelności oraz na dokonanie jej przelewu wierzytelności. Nie sposób również nie podnieść, że strona powodowa nie dołączyła dowodów doręczenia pozwanemu zawiadomienia o przelewie. R. – załączone dokumenty nie wskazują na fakt istnienia wierzytelności oraz dokonania jej przelewu.

Ustalając stan faktyczny Sąd miał na względzie regulację art. 6 k.c. zgodnie z którym ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne (ciężar dowodu) a nadto art. 3 k.p.c. wedle którego strony obowiązane są dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody (zasada kontradyktoryjności). Rzeczą sądu nie jest zatem zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). Nie obowiązuje obecnie zasada odpowiedzialności sądu za wynik postępowania dowodowego (por. wyrok SN z dnia 17 grudnia 1996 r., I CKU 45/96, OSNC 1997, z. 6-7, poz. 76; wyrok SN z dnia 7 października 1997 r., II UKN 244/98, OSNP 1999, z. 20, poz. 662; wyrok SN z dnia 16 grudnia 1997 r. II UKN 406/97, OSNP 1998, z. 21, poz. 643; wyrok SN z dnia 11 października 2000 r., II UKN 33/00, OSNP 2002, z. 10, poz. 251). Zasada ta znajduje uzasadnienie nawet w przypadku stron występujących w sprawie bez adwokata lub radcy prawnego (por. cyt. wyrok SN z dnia 11 października 2000 r.). Za zupełnie absurdalne należy przy tym uznać przerzucanie ciężaru dowodu na pozwanego. To nie pozwany ma bowiem wykazać, że doszło do cesji wierzytelności, jak również jaka była treść stosunku prawnego łączącego go z rzekomym cedentem.

Zgodnie z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. W myśl § 2 tego artykułu wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Wedle art. 511 k.c. jeżeli wierzytelność jest stwierdzona pismem, przelew tej wierzytelności powinien być również pismem stwierdzony. Tym samym skoro w rozpatrywanej sprawie wierzytelność stwierdzona była pismem (umowa wraz z fakturami) ustawodawca nałożył na strony obowiązek zachowania formy pisemnej przelewu wierzytelności.

R. - powód nie przedłożył dowodów na okoliczność istnienia stosunku prawnego, z którego wynikać ma wierzytelność, jak i na okoliczność dokonania jej przelewu.

Mając powyższe na względzie na mocy powołanych przepisów prawa należało orzec jak na wstępie.

Sygn. akt VI C 1890/13

Zarządzenie

1. odnotować uzasadnienie,

2. odpis uzasadnienia wyroku doręczyć stronie powodowej do rąk pełnomocnika,

3. kal. 14 dni.

W., dnia 29.03.2014 r.